

Мој дека је био трешња

Анђела Нанети

Приповедач је у првом лицу, а то је дечак Тонино. („Када сам имао четири године, имао сам и њих четворо: баку и деку у граду, и баку и деку на селу“.)

Ретроспекција: приповедање о догађајима који су се завршили пре тренутка саопштавања. Приповедачки поступак којим се приповеда о догађајима који су се одиграли у прошлости назива се ретроспекција.

Посебно место у роману заузима управо дрво трешње, које има и своје име – Феличе. Ово име на италијанском значи „Срећко”, а Феличита значи „срећа” – управо је то име мајке главног јунака, дечака Тонина. („Феличе је тада имао три гране, а у пролеће, када је мама имала седам месеци и четири зуба, избила су и њему четири цевта. Од тада су мама и трешња расле заједно и са баком и деком чиниле породицу“.)

Дека Октавијано води рачуна о том дрвету: негује га, свакодневно обилази, а једне вечери чак ризикује и своје здравље како би сачувао пупољке од мрза. Управо због љубави и бриге коју је дека показао према дрвету, Тонино верује да ће се он након смрти претворити у трешњу, па је у складу са тим дат и наслов овом роману.

Након смрти деке Октавијана, борбу за земљиште преузима његова ћерка Феличита, која се са Тонином сели у стару кућу својих родитеља након развода са мужем. Ту борбу преузима и Тонино који без тренутка недоумице одлучује да одбрани дедину трешњу од булдожера.

Тонино живи у граду са својим родитељима и са баком и деком са татине стране. То су бака Антонијета и дека Луиђи, а са њима живи и њихов мали пас, Флопи.

Које животиња су присутне у роману и какав је однос главног јунака према њима?

Какав је Тонино, а како он описује деду Октавијана? Какав је њихов међусобни однос? Шта је све научио Тонино од свога деке? Како га сања? Како се опраштају?